

København den 25. maj 2009

Pia Allerslev
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Sekretariatet
Københavns Rådhus
1599 København V

Grundet vores dårlige økonomiske situation - som vi er helt uforskyldt i - er vi os nu nødsaget til at rette henvendelse til Københavns Kommunes Kultur- og Fritidsudvalg og søge om hjælp, hvis Posthus Teatret skal overleve.

Som medlemmerne af Kulturudvalget sikkert er bekendt med, har Posthus Teatret i snart 2 år ligget underdrejet, og et totalt skibbrud vil være uundgåeligt, hvis der ikke omgående gribes ind.

At det i de forgangne 36 år er lykkedes os at lave 30 teaterproduktioner (flere prisbelønnede som "årets bedste") og at importere omkring 100 udenlandske kunstneriske film (heraf også adskillige valgt/nomineret som "årets bedste"), skyldes bl.a., at undertegnede i alle disse år har arbejdet uden løn. Denne store arbejdsindsats ifølge manges mening har været med til at berige København med betydningsfulde kulturoplevelser.

På et tidspunkt omkring 1985 gik vi til Københavns Kommunes Kulturborgmester og bad om hjælp. Dette resulterede i, at Københavns Kommune i årene derefter hvert år gik ind med en støtte til Posthus Teatret på kr. 175.000. Det sikrede vores overlevelse, men beløbet var ikke stort nok, hverken til at udbetale lønninger eller til at understøtte den kunstneriske indsats.

Derfor forsøgte vi igennem flere år at få Det Danske Filminstitut til at forstå vigtigheden af, at de små kunstbiografer blev støttet, ikke blot fra kommunen, men også fra staten. Hvis Filminstitutet ville hjælpe med det samme beløb som Københavns Kommune, ville fremtiden tegne sig lysere for de tre biografer, som dengang fandtes i København: Husets Biograf, Vester Vov Vov og Posthus Teatret.

-2-

I det første filmforlig mellem Det Danske Filminstitut og Finansministeriet lykkedes det Filminstituttet af få 8 mill. kr. som støtte til Art-cinemas. Dette fik os fejlagtigt til at tro, at vi ville få forbedret vores økonomi. Der skete imidlertid det, at Filminstituttet flyttede 7 mill. kr. til andre poster, så der kun var 1 mill. tilbage til kunstbiograferne. Samtidig fjernede Københavns Kommune sin støtte, da man regnede med at Filminstituttet ville tage over. Dette skete også, men uden den forøgelse af støttekronerne, som alle forventede ifølge forliget.

I de følgende år modtog vi kr. 200.000 til hjælp til dækning af huslejen, men interessen fra Filminstituttet har desværre altid kunnet ligge på et meget lille sted. Tilsagn om eventuel støtte for det kommende år har vi altid først fået et par dage før jul, og det har selvsagt fuldstændig umuliggjort al planlægning.

I foråret 2007 kom vi så i en så absurd situation, at vi økonomisk endeligt kuldsejlede:

Et diskotek flyttede ind i de lokaler ovenpå teatret, hvor det gamle postkontor havde ligget siden 1912. Da vi i 1972 lejede os ind i kælderlokalerne i Rådhusstræde 1, var en af fordelene netop, at der om aftenen var helt tyst ovenpå. Den larm, som vi nu i 2 år har måttet leve med, har bevirket, at vi i lange perioder har været tvunget til at holde lukket.

Dette problem meddelte vi Det Danske Filminstitut, som i deres økonomiske betingelse for 2008 derefter meddelte os, at vi nu kun kunne modtage kr. 150.000 i Art-cinema støtte, men kun hvis vi kunne afholde minimum 50 åbningsdage. Det lykkedes os i 2008 at gennemføre deltagelse i de to københavnske filmfestivaler henholdsvis forår og efterår, og samme år havde vi Danmarkspremiere på den svenske mesterinstruktør Roy Anderssons "Du Levende". Vi havde held til på mirakuløs vis, og kun fordi underlægningsmusikken til filmen var så tilpas kraftig, delvist at overdøve støjen fra diskoteket og sammenlagt gennemføre 110 åbningsdage.

Vi regnede derfor med, at Det Danske Filminstitut ville hjælpe os med støtte til huslejen også for 2009, men lillejuleaften meddelte instituttet - uden nogen forvarsel - at støtten var fjernet, fordi vi "ikke kunne opretholde en kontinuerlig biografdrift".

-3-

Vi følte virkelig, at man her i stedet for at hjælpe os - i hvad alle kunne se var en yderst vanskelig situation - sparkede på nogen, der i forvejen lå ned.

Siden slutningen af marts har der ikke været nogen form for aktivitet i diskoteket. Vi antager, at det skyldes, at Københavns Kommune har frataget diskoteket dets natbevilling. Denne overraskende ro gjorde det muligt for os at deltage i Cph:Pix i midten af april. Men vi ved stadig ikke, hvad der videre skal ske med diskoteket. Vi forsøger nu at åbne igen, men må jo lukke med det samme, hvis det igen viser sig umuligt at vise film på grund af støj ovenfra.

Efter at nu Husets Biograf må lukke og Vester Vov Vov og den senere tilkomne Gloria ikke selv importerer film, fordi det er en kæmpe økonomisk belastning, findes der i København kun Posthus Teatret, som med rette kan kalde sig en Art-cinema.

Vi har i de sidste to år ligget inde med tre fremragende film, som vi havde forpremierer på under Cph:Pix, og som vi glæder os til at vise for det københavnske biografpublikum. Vi har i samarbejde med Radio Jazz haft mange jazz-arrangementer, både live og på film, på søndage, hvor vi vidste, at diskoteket var lukket, og det agter vi at fortsætte med. Og sidst, men ikke mindst, er det vores store håb igen at kunne komme til at lave teaterforestillinger.

Men for at dette skal kunne lade sig gøre, må lokalerne i Rådhusstræde i første omgang reddes med en sikring af huslejen.

Vi håber derfor på, at Københavns Kommune vil hjælpe os i denne meget vanskelige situation.

Hvis Kulturudvalgets medlemmer ønsker det, kommer vi gerne til et uddybende møde. Kulturudvalgets medlemmer er også meget velkomne til at se, hvordan lokalerne i Rådhusstræde ser ud i dag.

Tine Blichmann

Med venlig hilsen

Carsten Brandt